

не съмз дошелз да позовъ праведны-тѣ но грѣшны-тѣ на покаяніе (Мат. IX, 9—13).

А като помаже болнаго и послѣдний-а священникъ, тогава сички-тѣ наобиколатъ около постилкѣ-тѣ мѣ (ако не може самъ да стане, да седне помеждѣ имъ), а найстарый-а священникъ, като отвори евангеліе-то, тѣрѣ го на главѣ-тѣ на болный-а така, щото писанно-то да дойде надъ главѣ-тѣ мѣ, и са помолѣ на Господа Исуса, кой-то не иска смърть-тѣ на грѣшный-а, ами да са покае и да живѣе: „Не полагаю рѣкъ мою грѣшную на главѣ пришедшаго къ тебѣ во грѣсѣхъ ѿ просѣщаго ѹ тебе нами ѡставленіа грѣхѣхъ: но твою рѣкъ крѣпкую ѿ силную, ѿже во сватомъ евангеліе семъ, еже сослѣжителіи мой держатъ на главѣ раба твоего (както мѣ е име-то): и молю са съ ними ѿ прошѣ милостивное и непаматозловное чело-вѣколѣбіе твоє, Боже Спасителю нашъ.“

Послѣ това моли Господа да опрости на болный-а грѣхове-тѣ споредъ ветхѣ-тѣ си милость къмъ онѣзи, кои-то са покажѣтъ, и като дигне евангеліе-то отъ главѣ-тѣ на болный-а, дава мѣ го, та го цѣлѣва. И така тайна-та са сквършава съ една краткѣ ектеніѣ, въ коуж-то са моли священникъ-а за помилованіе, животъ, здравіе, спасеніе и за опрашеніе на грѣхове-тѣ на болный-а, и съ двѣ стихиры на свети-тѣ безсмерenni врачі и на майка-та Божіа, а болный-а три пѣти са поклонява на священници-тѣ и говори изъ дълбо-